

॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ कर्णेनवाक्यं उक्तः संस्तद्वाक्यमसहन् असहमानः स्वयंप्रायादित्युत्तरेणान्वयः ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ महोल्कामिति पाठे इवेत्यध्याहृत्य योज्यं ॥ ५३ ॥ ५४ ॥

मुक्तस्त्वया हं त्वसमीक्ष्य कर्णशिरो त्वं यन्नमयार्जुनस्य ॥ समीक्ष्य मां मुंचरणे त्वमाशु हंतास्मि शत्रुं तव चात्मनश्च ॥ ४५ ॥ स एव मुक्तो युधिष्ठिरस्तपुत्रस्तमब्रवीत्को
भवानुग्रहः ॥ नागो ब्रवीद्विद्विक्तागसं मां पार्थेन मातुर्वधजातवैरं ॥ ४६ ॥ यदि स्वयं वज्रधरोस्य गोसातथापियातापित्तराजवेदमनि ॥ कर्ण उवाच न
नागकर्णो धरणे परस्य बलं समास्थाय जयं बुभूषेत् ॥ ४७ ॥ न संदध्याद्विः शरं चैव नागयधर्जुनानां शतमेव हन्यां ॥ तमाह कर्णः पुनरेव नागं तदाजिमध्यैरविसूनु
सत्तमः ॥ ४८ ॥ व्यालास्रसर्गोत्तमयत्नमन्युभिर्हंतास्मि पार्थ सुसुखी व्रजत्वं ॥ इत्येव मुक्तो युधिनागराजः कर्णेन रोषादसहंस्तस्य वाक्यं ॥ ४९ ॥ स्वयंप्रायात्पार्थ
वधा यराज नृत्वा स्वरूपं विजिघांसुरुग्रः ॥ ततः कृष्णः पार्थमुवाच संख्ये महोरगं कृतवैरं जहत्वं ॥ ५० ॥ स एव मुक्तो मधुसूदनेन गां डीवधन्वारिपुवीर्यसाहः ॥ उ
वाच कोत्थेषममाद्य नागः स्वयं यथायादू रुडस्य वक्रं ॥ ५१ ॥ कृष्ण उवाच यो सौ त्वया स्वां डवे चित्रभानुं संतर्पयानेन धनुर्धरेण ॥ वियद्व्रतो जननी गुप्तदे
हो मत्त्वैक रूपं निहतास्य माता ॥ ५२ ॥ स एव तद्देहमनुस्मरन् नैत्वां प्रार्थयत्यात्मवधाय नूनं ॥ न भश्च्युतां प्रज्वलितामिवोल्कां पश्येन मायां तममिन्नसाह ॥ ५३ ॥
संजय उवाच ततः स जिष्णुः परिवृत्य रोषाच्चिच्छेदषड्विनिशितैः सुधारैः ॥ नागं वियत्तिर्यगिवोत्पतंतं सच्छिन्नगात्रो निपपात भूमौ ॥ ५४ ॥ गते च तस्मिन् भु
जगे किरीटिना स्वयं विभुः पार्थिव भूतलादथ ॥ समुज्जहाराशुपुनः पतंतं रथं भुजाभ्यां पुरुषोत्तमस्ततः ॥ ५५ ॥ तस्मिन् मुहूर्ते दशभिः पृषलैः शिलाशितैर्वर्हिण बह
वाजितैः ॥ विव्याध कर्णः पुरुषप्रवीरो धनं जयं तिर्यगवेक्षमाणः ॥ ५६ ॥ ततोर्जुनो द्वादशभिः सुमुक्तैर्वराहकर्णे निशितैः समर्प्य ॥ नाराचमाशी विषतुल्यवेग
माकर्णं पूर्णायितमुत्ससर्ज ॥ ५७ ॥ स चित्रवर्मेष्वरो विदार्य प्राणान् निरस्य निवसाधुमुक्तः ॥ कर्णस्य पीत्वारुधिरं विवेश वसुंधरां शोणितदिग्धवाजः ॥ ५८ ॥ त
तो वषोवाण निपातकोपितो महोरगो दंडविघटितो यथा ॥ तदा शुकारी व्यसृजच्छरोत्तमानमहाविषः सर्प इवोत्तमं विषं ॥ ५९ ॥ जनार्दनं द्वादशभिः पराभिनन्र
वैर्न वत्याच शरैस्तथार्जुनं ॥ शरेण घोरेण पुनश्च पांडवं विदार्य कर्णो व्यनदज्जहास च ॥ ६० ॥ तमस्य हर्षममृषे न पांडवो बिभेद मर्माणि ततोस्य मर्मवित् ॥ परः शतैः
पत्रिभिर्द्रविक्रमस्तथा यथेन्द्रो बलमोजसारणे ॥ ६१ ॥ ततः शराणां नवति तदार्जुनः ससर्ज कर्णेऽतकदंडं संनिभां ॥ तैः पत्रिभिर्विद्धतनुः स विव्यथे तथा यथावज्ज
विदारितो चलः ॥ ६२ ॥ गते गमिने विभुः समर्थः ॥ ५५ ॥ बर्हिणां बहर्हिणवाजाः प्रक्षाः संजाता येषां तैर्बर्हिण बहर्हिणवाजितैः ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥